

תצווה עליי...

ואתה תצווה את בני ישראל ויקחו
 שמן זית למאור להעלות נר תמיד וכו'.
 באוהל מועד מחוץ לפרוכת,
 מבוקר עד ערב מצווה היא (ולא חטא).

ומי שאת נר התמיד יערוך
 בטקס קצר, ממש לא ארוך,
 לפני ה' היא חוקת עולם,
 יהיו הכוהנים מעתה לדורותם.

הכהן הראשון היה אהרון,
 כמו שאומרים שחביב אחרון.
 לאבא עזרו אביהוא ונדב,
 אלעזר ואיתמר, ארבעת ילדיו.

בפרשת תרומה למדנו כאן,
 ממה וכיצד יש לבנות המשכן.
 בפרשה שלנו - פרשת תצווה,
 עבודת הכוהנים תלך ותתהווה.

בפרשת תצווה אנו דנים,
 איזו אופנה ילבשו כוהנים.
 בגדי קודש לכבוד ולתפארת,
 משרתי העם הם גולת הכותרת.

ואלה הבגדים אשר יעשו,
 חושן, אפוד ומעיל ירכסו.
 וכתונת תשבץ, מצנפת ואבנט,
 מראה משגע, ממש מהפנט.

וחושן המשפט מעשה חושב,
 על לב הכוהן הגדול הוא יושב.
 לשנים עשר השבטים יש שם ייצוג,
 אבנים יקרות משובצות במיזוג.

בטור הראשון תמצאו שם לקט,
 של אבני אודם, פטדה וברקת.
 הטור השני נראה כמו חלום,
 עם אבני נופך, ספיר ויהלום.

הטור השלישי, גם הוא על רמה,
 משובץ בלשם, שבו ואחלמה.
 הטור הרביעי, אחרון ויפה,
 על בסיס תרשיש, שוהם וישפה.

אחרי שהכוהנים ילבשו הבגדים,
 עליהם למלא הרבה תפקידים:
 הם אחראים להקריב במזבח,
 ביושר זכו בתפקיד המפתח.

וביום הכיפורים אחת בשנה,
 הכוהן הגדול ילמד המשנה.
 את חטאת הכיפורים: פר ושעיר,
 מקודש הקודשים את העם הוא יעיר.

את קריאת המפטיר בשבת נחלק,
 לעולם לא נשכח מה עשה עמלק!
 ועל כן השבת שלפני חג פורים,
 היא שבת זכור לדור-דורים.

על לוחות הברית שמשה שבר,
 ועל חטא העגל ששייך לעבר -
 בשבוע הבא נסרוק בטיסה,
 החטא ועונשו בפרשת כי תשא...

אייל לר

